

5 - Daor kiek ie lillek van op

Hebben jim et al heurd?

Speulers:

Kelner Douwe (D) – Marten

Barkeeper Pier(P) – Eddy

Klaant Sietse (S) – Roel

figurant Willem (W) -

Figurant zit an een taafel. Douwe staot d'r bi'j en Pier staot nog achter de bar.

D: *(schoeft an bi'j de taafel)* Goeie. Een ni'j gezicht, zie ik.

W: Min of meer.

D: Holen jow ok van kaorten? Klaoverjassen, toepen, ien-en-dattigen?

W: Jawis.

D: Mooi ik ok. Vien ie et goed da'k even anschoeve?

W: Best heur.

D: Mooi *(gaot zitten en dri'jt 'm omme naor Pier)*. Kom mar op Pier. Tied om een kaortien te leggen. Nemen jow et kaortspul even mit èn wat veur mien dreuge keel ok?

P: Jaja, da's best Douwe. Mar neffens mi'j kommen we nog een man te kot.

D: Hoezo. Jow, ikke, disse aorige meneer hier en Sietse, dan bin d'r toch vier?

P: *(sloft mit de kaorten en een dienblad mit drinken naor de taafel van Douwe)* Ja, wiskundig klopt dat wel. Allierend...ik zie gien Sietse. Jow?

D: Nog niet.

P: Dus kommen we nog een man te kot.

D: Moe'n jow es opletten...

S: *(komt binnen stoeven)* Hebben jim et al heurd?!

D: Wat zee ik jow?

S: Hebben jim et al heurd?

P: Wat moeten wi'j nõw weer heurd hebben, Sietse?

S: Hi'j is terogge. Hi'j woont weer in et dorp!

D: Wie is terogge en woont weer in et dorp?

S: Willem. Willem Jaeger.

P: Ah, donder op je. Dat geloof ie toch zels niet.

D: Krek, die past wel op. Die laot zich hier niet meer zien.

S: Toch is et waar. Mien zuster Si'jtje het et zels heurd op 'e markt.

P: Haha, oh mar dan zal et wis wel waar wezen, Sietse!

S: Wat zit ie now weer te lachen? As ik jow zegge...

D: Jaja, rustig an Sietse, laot jow niet zo opni'jen. Gao zitten, dan kunnen we beginnen.

S: Waormit?

D: Kaorten vanzels.

Sietse gaot zitten. Douwe schuddet de kaorten en dielt uut. De rest van de sketch bliieven de mannen al praotend kaortspeulen. Daorbi'j wodt ok geld inzet. De pot raekt al voller en voller.

S: En toch is et waar: Willem Jaeger woont weer in et dorp. Nao al die jaoren.

P: Ja, want dat het jow zuster Si'jtje heurd op de markt.

S: Juust ja, Pier Pennelikker, daor hoeven jow niet zo spottend over te doen.

D: En van wie het Si'jtje dat heurd dan, Sietse?

S: Van Jaantien Koning.

P: Oh, Jaantien Koning...Jaantien van malle Hendrik. Nee, daar wodt et verhael een stok geleufweerdiger van!

D: Hool now es even op Pier. Stel dat et àl zo is.

S: Stel? Stel? Ik zegge jim: et is zo!

P: Now, Sietse, wees es even eerlik. Hoe groot liekt jow de kaans dat Willem Jaeger zich hier nog es vertoont. Nao alles wat die hier as kiend mitmaekt het.

D: Da's waar. Daar moej' Pier geliek geven, Sietse.

S: Ja, eins wel. Mar Si'jtje het et zels heurd. An de ere kaant: ik hebbe Willem nog niet zien in et dorp.

P: Now en die hadden jow wis en zeker wel herkend, as ie hier rondlopen zol.

D: Dat liekt me dudelik ja.

S: Klopt. Man oh man, wat was die Willem een lillek mannegien now?

D: Haha, dat kuj' wel zeggen. Om benauwd van te wodden, zo lillek.

P: Ha, weten jim dat nog van de kleuterschoele? Hi'j was d'r krek drie daegen, doe vreug de juffer al an zien moeke, of ze Willem niet thuusholen kon.

D: Oh ja, dat wee'k nog. Hi'j maekte de ere kiender benauwd, zee de juffer. Hi'j trok hieltied van die rere bekken.

S: Haha, en weten jim nog wat as zien moeke doe tegen de juffer zee? Ja, maar juffer, zee ze, dan lacht ie naor ze!

(Douwe, Pier en Sietse kommen niet meer bi'j van et lachen. Willem lacht niet mit)

P: Now, mar hi'j het doe doch een hiel schoffien niet op schoele west.

S: Nee, dat het doe wel een jaor of twie duurd.

D: Weten jim nog wel dat ie doedestieds thuus vaeks in een indianenpak rondleup?

S: Nee, dat verhael ken ik niet, geloof ik.

P: Ja klopt, Douwe. Hi'j hadde d'r neffens mi'j ok een indianenmasker bi'j.

D: Zo is et Pier. Dan leek et temeensten nog wat! En as d'r vesite kwam bi'j de familie Jaeger, dan koj' zien moeke al uut de wiedte raozen heuren: "Willem, doe rap jow indianenpak an, d'r komt vesite. En vergete jow masker niet!" Hahaha.

(Pieren en Sietse lachen al even hadde mit).

P: Ja ja, et was wat.

S: Mar in de eerste klasse, was ie d'r inienend weer. Op schoele bedoele ik.

D: Tja, leerplicht now.

S: Dat was bi'j juffer Smid, weten jim nog. Och och, wat schrok et aarme meensk, doe ze Willem veur de eerste keer zag. Ze gilde de hiele schoele bi'j mekeer.

D: Da's waar. Mar doe ze ien keer bekommen was, mar mit de stroopkwaaste smeren. "Wat een schattig mannegien! En wat het ie die pette mooi schieve op 'e kop."

P: Krek, mar die pette zat gewoon recht, haha.

S: En dat schoelereisien naor de Kaele Dunen en daornao naor de speultuun. Weren jim toch ok bi'j?

D: Now en of. Mit die kerel van de ehbo bedoelen jow zeker?

S: Juust.

P: Ehbo? Vertel es, daar kan ik me zo ien, twie, drie niks van herinneren.

S: Now ikke wel. Man, wat he'k doe lachen. Ik piste d'r bi'jkaant van in de broek.

D: Ja man, die ehbo'er ziet Willem...vligt op 'm an... smiet 'm op 'e grond, in de stabele zijgling, en raost: "Waorschouw ogenblikkelik een dokter! Drekt! Dit joongien is

hiel raer uit de schommel valen!” En Willem was nog niet iens op ‘e schommel west!
Alle drie weer dubbel van et lachen.

P: Mar bi’j et schoelevoetballen mocht Willem van oons altied mitdoen. Zo was et al.

S: Ja krek, as keeper. Dat was best een succes.

D: Precies. D’r durfde ommes gien spits van de tegenstaander in de buurt te kommen.
As d’r al iene in de buurt kwam, dan gong Willem zo staon (*gaot staon om et veur te doen*) en keek ‘m strak in de ogen. Now , dan konnen ze gien balle meer raeken.

P: Hahaha, ja ik weet et nog. Verstoppertien gong veur Willem ok altied wel goed. D’r weren altied wel een peer kiender die ‘m niet durfden te vienen.

D: Dat wel, mar tikkertien was weer hielemaole niks. Zels de alderdikste van de klasse leup de honderd meter binnen tien seconden as Willem ‘m nao zat. Hahaha.

P: Man man, wat een stakker eins ok, die Willem.

D: Wis, mar wi’j hebben d’r toch nog maar mooi een protte wille omme.

P: Hahaha, da’s waor, Douwe. En Si’jtje het dus heurd dat Willem weer in et dorp woont?

S: Ja, klopt. Et schient dat ie een maond of wat leden een reer ongelok had het.

D: Oh ja, je? Wat dan?

S: Mit de fiets kommen te valen.

D: Oh, is dat alles?

S: Jaja, mar de eerste auto die veurbi’j kwam stopte. En wat daenk ie? Daor zit een dokter in. Die zag Willem en docht dat ie mit de kop op ‘e stoeperaand valen was. Ambulance beld en hup, naor et ziekenhuus. Willem zels was bewusteloos.

P: Och heden. En hoe is dat doe oflopen dan?

S: Now, de dokter was eerst nog bange dat d’r niks meer an te doen was. “Oh, oh wat zicht die man d’r uut,” zee die. “Et is eins gien gezicht,” zee die. Hi’j besleut dat ie votendaolik in moest griepen.

D: Ingriepen?

S: Plastische chirurgie.

P: Nee wel? Hoe weten jow dat allemaole?

S: Krek wa’k zee: Si’jtje was op de markt, trof daor Jaantien van malle Hendrik en die het heur dat allemaole uut de doeken daon. Oh ja, en die hadde ok nog een kraantenknipsel over dat fietsongelok.

D: Warkelik?

S: Ja... waor he’k dat now laoten (*gaot staon en vuult in de busen*)? Ah, hier is et.
Kiek, mit een foto van Willem van nao de operaosie.

*Douwe, Pier en Sietse kieken tegere naor et kraanteknipsel. Kieken dan naor Willem.
Weer naor et kraantenknipsel.....weer naor Willem)*

W: Mooi heur, die verhaelen uut de oolde deuze. Mar ik hadde mi’jzels nog niet an jim veursteld, geloof ik. Jaeger, is de naeme, Willem Jaeger.

Douwe, Pier en Sietse schoeven ongemakkelijk de pot mit geld naor Willem.

D: Veur jow, Willem. Ik daenk dat jow wunnen hebben vandaege.

Douwe, Pier en Sietse draeven vol schaemte te teniel of.